

11-01-'80

De opmars van

Eigenlijk is hij de enige Orionspeler die in vergelijking met vorig seizoen zichtbare progressie heeft geboekt. Als de verdediger met de zwakke stop en pass werd juist hij bestookt met moeilijke services. Dit seizoen staat hij echter met beduidend meer zelfvertrouwen in het achterland. „Je zelf er toe dwingen tijdens de training en oefeningen te doen”, zegt hij, „dat heeft effect. Passen is iets dat je leert door het ontzettend veel te doen. Niemand dwingt me, ook Sjef Partouws niet, maar als we een complexe oefening krijgen zoek ik automatisch de passplaats op”. Henry Brouwhuis (23 jaar, 1.99 meter lang) heeft zich nu bij het groepje allroundspelers gevoegd. Zelf gelooft hij dat zijn ontwikkeling het verzadigingspunt vooralsnog niet heeft bereikt. De zieleroerselen van een volleyballer...

(door Roel Oosterink)

ALMELO - Niets wijst er bij binnenkomst op dat de geïnterviewde een beoefenaar is van de „edele sport der zaalsporten”, het volleybal. Geen achteloos neergegooide sporttas, geen in de hoek geworpen sportschoenen; niets van dat al. Slechts een aantal opgeprikte volleybalballen en -vaantjes in het kleine halletje van de flat vormen de bevestiging van het feit dat het telefonisch opgegeven adres juist is.

Henry Brouwhuis doet zelf open, de geur van vers gezette koffie kringt zich op. Hij heeft die dag geen college en was derhalve bereid zich te onderwerpen aan een vraaggesprek. De student werktuigbouwkunde aan de TH Twente is nu eenmaal niet iemand die zichzelf graag op de voorgrond geplaatst ziet. Hetgeen overigens niet wil zeggen dat

Henry Brouwhuis niet leeft voor zijn sport. Tijdens het gesprek formuleert hij zijn antwoorden kort en duidelijk. En zijn belangstelling richt zich niet enkel op de volleyballsport alleen. Als het gesprek formeel ten einde is, schroomt hij niet zaken als deskundigheid van sportverslaggevers en vernieuwingen in de verslaggeving aan de orde te stellen.

Twee en een half jaar speelt Henry Brouwhuis nu bij de Doetinchemse eredivisionist. Via George de Jong kwam hij in contact met Orion. „We hadden destijds bij Zwaluwen een erg goed en leuk team. Tot het moment dat Onno de Jong (broer van George de Jong, red.) naar het Groningse Lycurgus vertrok en Tom Altena koos voor Dynamiek Goor. Daarna raakte het team in verval. Ik had Orion al een paar keer zien spelen en nadat George me vroeg een paar keer mee te komen

trainen heb ik me laten overschrijven naar Orion. M'n kennissen hier hebben me om deze beslissing lang voor gek verklaard. Ik had bij Zwaluwen misschien ook wel veel bereikt, maar dat duurde me gewoon te lang. Wat ik eigenlijk wel een beetje mis is de betrokkenheid met de vereniging. 'k Heb altijd veel gedaan in verenigingsverband en bij Zwaluwen was ik, vooral het laatste jaar dat ik er speelde, meer betrokken bij de club. Bij Orion ken ik eigenlijk niet zo veel mensen bij de vereniging uitgezonderd het eerste en tweede team en bestuursmensen. Het is bij Orion zeker niet zo dat ze je afstoten, iedereen mag erbij komen. Maar een aantal mensen kent elkaar langer en heeft met elkaar veel meegemaakt. Die mensen gaan veel hechter met elkaar om; niet dat ik ze dat kwalijk neem hoor!”.

Sociaal contact

Uit alles blijkt dat Henry Brouwhuis een „kuddedier” is. Sociaal contact is voor hem bijzonder belangrijk. „Ons team is een hectare bal”, daarbij zijn handen tot een bol vormend. „Orion is sociaal gezien een sterke ploeg. Als je om je heen kijkt in het veld en de blikken van mij en een medespeler ontmoeten elkaar, dan lees je gewoon: wij als team roeien dat wel. Ik zou trouwens niet kunnen spelen in een team waar je sociaal gezien naast staat”.

Vormt de afstand Almelo-Doetinchem een belemme-

een miskend talent

* Henry Brouwhuis: „Het nadeel van het feit dat ik in Almelo woon is niet de afstand in kilometers, maar de sociale achterstand die je krijgt (...)

ring? „Het nadeel van het feit dat ik in Almelo woon is niet de afstand in kilometers, maar de sociale achterstand die je krijgt. Ik zou, nu ik er zo over nadenk, best graag een lager team willen trainen. Het is een heel pakket punten dat ik nu door de afstand mis”.

Zijn opkomst dit seizoen schrijft Brouwhuis toe aan een aantal factoren. „Het meer trainen op pass en stop is er daar één van. Ik speel nu met meer zekerheid, je mag nu een keereen pasfout maken. Daarnaast heer-

ste er vorig seizoen een soort van ongezonde concurrentie tussen Bob Raterink en mij. Je speelde steeds met in je achterhoofd: als ik het niet maak, dan komt hij erin”.

Als Brouwhuis verdedigend nog meer vorderingen maakt dan kan ook bondscoach Rob Hachmang niet meer om hem heen. Brouwhuis werd weliswaar enkele malen uitgenodigd voor het nationale team, maar tot het spelen van een wedstrijd is het tot nu toe nog niet gekomen. Vlak voor het Springcup-toernooi liet Hachmang de 23-jarige buitenaanvaller vallen.

„Dat bewijst gewoon wat hij in mij ziet”, zegt Brouwhuis enigszins geladen.

„Hachmang liet bijvoorbeeld wel spelers als André Moons en Peter de Leyer meegaan. De enige reden dat Rob Hachmang me niet gebruikt is m'n verdediging en de stop. Aan het net ben ik wel sterk, dat is ook de reden dat hij me wel telkens uitnodigt. Je moet in de gratie vallen bij de bondscoach. Hij heeft een bepaalde visie op het spel en daar moet je binnen passen. Doe je dat niet, dan zet Hachmang je eraan en dat is zijn goed

recht. Het niet in de visie van Hachmang passen is naar mijn idee ook de reden waarom Frank Constandse niet wordt geselecteerd. Daarnaast geloof ik dat Constandse niet in de sfeer van het huidige nationale team past”.

Waarmee het volgende onderwerp zich als het ware vanzelf aandient. Het provoceren van de tegenstander, kan dat als een verantwoord begrip worden aanvaard? „Provoceren mag wel. Als je goed slaat of blokt mag de tegenstander dat best wel weten. Daarmee laat je wat spanning uit jezelf weglopen. Grove opmerkingen of gedonder met ballenjongens of lijnrechters hoort er echter niet bij. Kijk, dat Marco Brouwers is gezegend met een fors lijf weten we allemaal, maar dat hij daarmee een lijnrechter bestormt gaat me echt te ver”.

Europacup

Ondanks het verloren competitie seizoen doet Orion het op internationaal niveau verrassend goed. Morgen ontmoeten de Doetinchemers het Italiaanse Edilucoghi dat eveneens de tweede ronde van het EC-3 toernooi haalde. Brouwhuis: „Het nadeel is natuurlijk dat we eerst thuis spelen. Ook al zou je hier met 3-2 of 3-1 winnen dan nog krijg je het in Italië verschrikkelijk moeilijk. Er wordt daar nooit fair gespeeld. Toch ben ik ervan overtuigd dat we ze in Doetinchem een forse klap kunnen geven. Het publiek is daarin erg belangrijk, je moet ze met z'n allen de zaal uitblazen...”.

Orion-aanvaller Henry Brouwhuis kiest voor Voorburg

Overstap met veel voordelen

70-5-8

Door Frank Bolder

DOETINCHEM - Tijd om thuis in Almelo fatsoenlijk te eten heeft hij al weken niet meer. Het volleybal vreet veel tijd van Henry Brouwhuis. Hij rijdt van hot naar haar, van de selectie-training naar Orion, van een willekeurige sporthal in Nederland naar buitenlandse toernooien en af en toe naar Voorburg, naar zijn nieuwe club Starlift.

Tussen een paar happen bami door legt Brouwhuis in de kantine van sporthal Roze-gaarde uit dat hij er bij Voorburg alleen maar op vooruit gaat.

Voor volleyballers is de sportieve promotie allang niet meer de enige drijfveer om een stapje te maken. Zijn vrouw is aan een baantje geholpen en Starlift kon hen in Utrecht - 'daar wilden we graag naar toe' - een woning aanbieden. Waar gewone stervelingen twee jaar wachten op onderdak, hebben de Brouwhuizen de keus.

Orion kan het niet zo breed laten hangen als Voorburg, maar voor een woning of werk draaien ze daar hun hand tegenwoordig niet meer om. Dat Brouwhuis toch voor de vereniging van geldschiet-ter Dé Stoop heeft gekozen ligt vooral aan de sportieve verbetering, die de Almeloër

Goede en slechte momenten

Henry Brouwhuis telt zijn laatste dagen bij de Doetinchemse volleybalvereniging Ubbink/Orion. Volgend seizoen speelt de Almeloëse TH-student in Voorburg in de ploeg van geldschiet-ter Dé Stoop.

Brouwhuis (26 jaar, 1.99 mtr.) heeft vijf jaar bij Orion gespeeld, zeven trainers versleten, de weg naar het nationale team gevonden en de nodige successen met de Doetinchemse ploeg gevierd.

Hoogtepunten en dieptepunten lagen bij Brouwhuis soms dicht bij elkaar. Hij heeft belangrijke wedstrijden voor Orion gewonnen, maar ook op beslissende momenten gefaald, zegt de eerste de beste trouwe supporter van Orion. Brouwhuis ligt er niet wakker van.

daar verwacht en de financiële ondersteuning. Hoeveel? Over geld wordt niet gesproken. ('Ik ben beslist niet ge-

kocht, hoor, als je dat soms denkt')

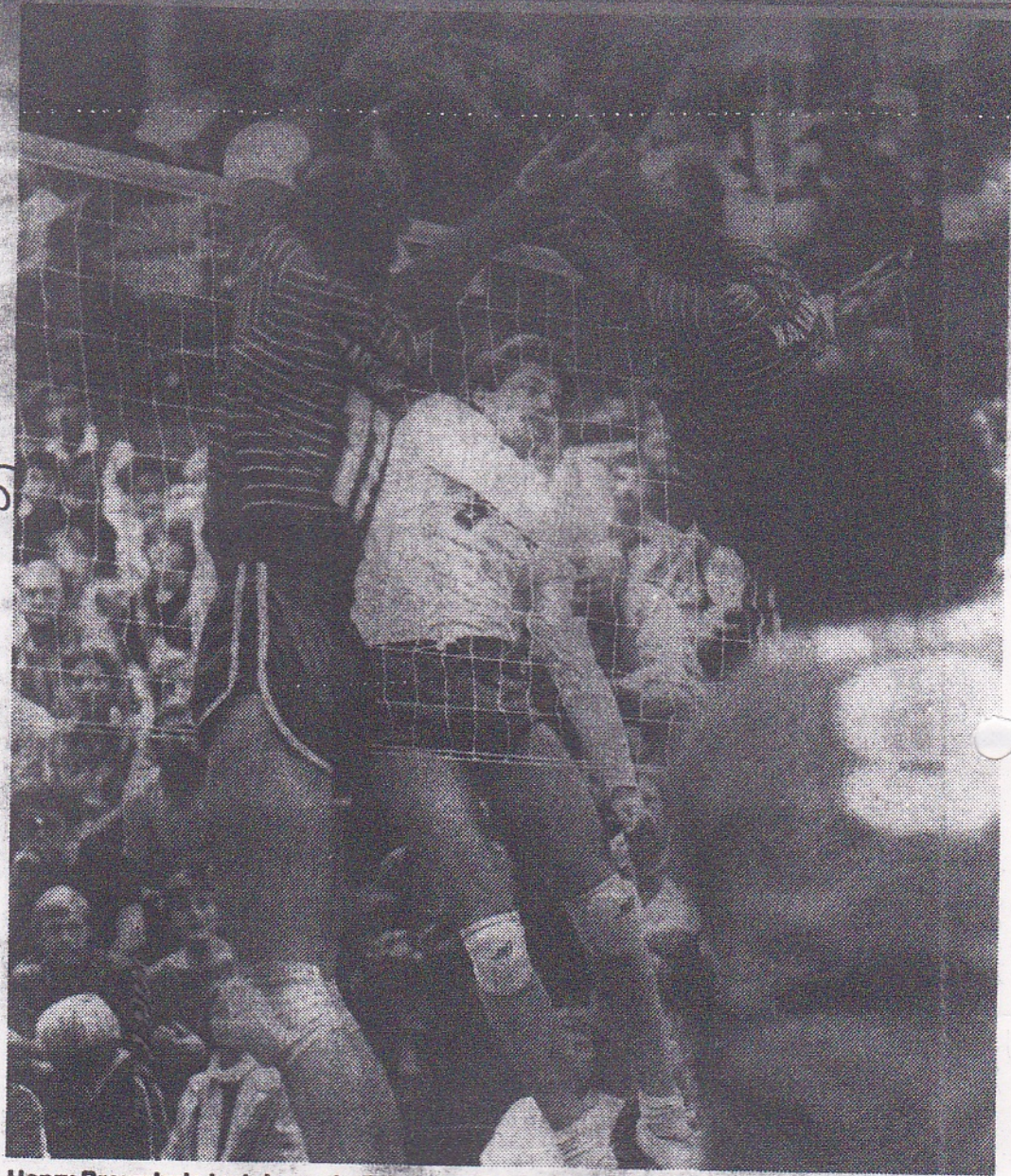
Brouwhuis: „Voorburg is gewoon een goede vereniging. Alles wordt voor je geregeld. Bij zo'n club sta je gewoon veel meer in de belangstelling en Voorburg heeft natuurlijk een paar plaatsen hoger gestaan dan Orion.”

Brouwhuis heeft zich bij Orion opgewerkt tot min of meer vaste speler van het nationale team en in het Achterhoekse ploeg behoorde hij met Pim Raterink, Fred Wellink en Gerard Wesselink tot de vaste keus van een handjevol trainers.

In het veld was de relatie met zijn medespelers goed ('ik zou niet in een team kunnen spelen waar je sociaal niet goed ligt'), maar enige betrokkenheid met de rest van de vereniging was er niet.

„Als ik hier zou wonen, dan zou ik veel meer mensen ontmoeten. Dan zou ik vaker in de hal zijn en misschien ook training geven. Door de afstand ken ik de club nauwelijks. Ik ken alleen de spelers van het eerste dames- en tweede herenteam.”

Welke invloed heeft Orion op je gehad? „Je moet je afvragen wat voor niveau je hebt als je bij een andere vereniging zou spelen. Ik heb hier vijf jaar gebald en in die periode hebben we zeven trainers gehad. Zeer ongunstig, een puinhoop eigenlijk. Dat

Henry Brouwhuis test de verdediging van landskampioen Martinus.

heeft niet alleen de ontwikkeling van mezelf opgehouden, maar ook van het team."

"Van Edelstein heb ik het meeste opgestoken. Technisch erg goed, op de speler gericht. Funk, Partouns en Mendels waren natuurlijk veel minder. Leo Groeneveld kan een hele goeie worden. Als trainer groeit hij enorm hard. Als ik volgend jaar onder hem zou spelen, zou ik veel van Groeneveld leren. Dit jaar heeft het team hem bijgeleerd."

"Op een gegeven moment ben je bij Orion vastgegroeid. Je kent de spelers je weet precies hoe alles gaat. Voor je ontwikkeling is het beter een andere vereniging te kiezen. Kan bij mij nog vele malen beter. Ik zal vast niet spectaculairder gaan ballen. Vaster hoop ik in ieder geval wel te worden. Ik moet in staat zijn

25 wedstrijden goed te kunnen spelen en dat is afgelopen seizoen in ieder geval al aardig gelukt."

De meningen zijn verdeeld. Brouwhuis heeft vooral na de twee driedaagse toernooien in Haarlem en Apeldoorn, waar hij zeer goede kritieken kreeg, een veer moeten laten, zo was de algemene indruk. De volleyballer zelf: "Oh, ja. Dat weet ik niet. Dan zal het hele team wel slecht gedraaid hebben."

Over Orion: "Met zulke spelers moet je in de competitie hoger kunnen eindigen en toch komt er maar een vierde plaats uit. Alles er omheen moet goed zijn, alleen de shirts al, dweilen zijn het. Bij topteams als Voorburg en Amstelveen is dat wel voor elkaar."

"Een goede wedstrijdmen-

taliteit, heel belangrijk, maar daar schort het aan. Al zou Orion tien keer in de week trainen, wordt het nog niet beter. Er moet meer professioneel gedacht worden, niet alleen bestuurlijk, maar ook naar de spelers toe. Er is natuurlijk heel veel goed geregeld, maar als je hogerop wilt, moet het anders. Voorlopig teert dit team nog op drie spelers, die, en dat is gelukkig voor Orion, in Doetinchem wonen."

"Je ziet hier elk jaar spelers vertrekken. En die moet je toch op een of andere manier zien te behouden, met werk of met geld. Dat staat of valt met een sponsor, natuurlijk. In die richting is de club al vooruit gegaan en als Leo Groeneveld en Louw Fokkinga (manager) de komende jaren blijven, zal 't beter worden."